

– بازنشستگی ۳۰ سال عادی

مستند و قانون مربوطه: بند الف ماده ۱۰۳ قانون مدیریت خدمات کشوری و بند الف ماده ۹۷ آئین نامه اداری و استخدامی کارکنان غیر هیأت علمی دانشگاه و ماده ۲ قانون اصلاح مقررات بازنشستگی و وظیفه قانون استخدام کشوری مصوب ۱۳۶۸/۱۲/۱۳

توضیح: در این حالت مستخدم رسمی می تواند با داشتن حداقل سی سال سابقه خدمت قابل قبول از لحاظ بازنشستگی طبق مقررات مربوط بازنشسته شود.

– بازنشستگی پیش از موعد عادی بانوان

مستند و قانون مربوطه: تبصره یک بند ب ماده ۱۰۳ قانون مدیریت خدمات کشوری و تبصره یک ماده ۹۷ آئین نامه اداری و استخدامی کارکنان غیر هیأت علمی دانشگاه و بند ب تبصره یک ماده ۲ قانون اصلاح مقررات بازنشستگی و وظیفه قانون استخدام کشوری مصوب ۱۳۶۸/۱۲/۱۳

توضیح: به استناد این قانون کارمند زن می تواند با داشتن حداقل ۲۵ سال سابقه خدمت قابل قبول از لحاظ بازنشستگی و بدون شرط سنی و بدون سنوات ارفاقی و به شرط موافقت دستگاه (واحد محل خدمت، معاونت مربوطه و کارگروه بازنشستگی دانشگاه) بازنشسته شود. در این حالت برقراری حقوق بازنشستگی و پرداخت پاداش پایان خدمت بر اساس سنوات خدمتی کارمند انجام می گیرد.

– بازنشستگی مشاغل سخت و زیان آور

مستند و قانون مربوطه: تبصره یک ماده ۱۰۳ قانون مدیریت خدمات کشوری و تبصره یک ماده ۹۷ آئین نامه اداری و استخدامی کارکنان غیر هیأت علمی دانشگاه و قانون نحوه بازنشستگی جانبازان انقلاب اسلامی و جنگ تحمیلی و معلولین عادی و شاغلین مشاغل سخت و زیان آور مصوب ۶۷/۹/۱ مجلس شورای اسلامی و قانون اصلاحی آن مصوب ۱۳۸۳/۰۲/۲۱

توضیح: به استناد قانون فوق مستخدمین شاغل در مشاغل سخت و زیان آور (پرستار، بهیار، کمک بهیار، تکنسین آزمایشگاه، تکنسین اطاق عمل، مسئول (تکنسین) فوریتهای پزشکی) با داشتن حداقل بیست سابقه خدمت قابل قبول از لحاظ بازنشستگی و بدون شرط سنی برای بانوان و آقایان به شرط داشتن حداقل ۲۵ سال سابقه خدمت و حداقل ۵۵ سال سن با لحاظ سنوات ارفاقی تا سقف ۵ سال و پرداخت کسور بازنشستگی بابت مدت ارفاقی (۹ درصد سهم کارمند توسط کارمند و ۱۳٫۵ درصد سهم کارفرما توسط کارفرما براساس آخرین حکم حقوقی) به صندوق بازنشستگی کشوری می توانند درخواست بازنشستگی نمایند. مدت سنوات ارفاقی به هر یک از متصدیان موضوع این قانون با توجه به انجام وظائف و در درجات مختلف مشروط به اینکه از ۵ سال تجاوز ننماید به شرح ذیل تعیین می گردد:

الف – انجام وظائف در مشاغل درجه یک به ازاء هر یکسال خدمت یک ماه. (بابت هر سال خدمت ستادی و غیر بهداشتی درمانی به مدت ۱ ماه خدمت ارفاقی).

ب – انجام وظائف در مشاغل درجه دو به ازاء هر یکسال خدمت دو ماه. (بابت هر سال خدمت در درمانگاه و مراکز بهداشتی درمانی و یا دانشکده ها بمدت ۲ ماه خدمت ارفاقی).

پ – انجام وظائف در مشاغل درجه سه به ازاء هر یکسال خدمت سه ماه. (بابت هر سال خدمت در بیمارستانها و مراکز سوختگی و روانی به مدت ۳ ماه خدمت ارفاقی).

– بازنشستگی جانبازان و معلولین عادی

مستند و قانون مربوطه: تبصره یک ماده ۱۰۳ قانون مدیریت خدمات کشوری و قانون نحوه بازنشستگی جانبازان انقلاب اسلامی و جنگ تحمیلی و معلولین عادی و شاغلین مشاغل سخت و زیان آور مصوب ۶۷/۹/۱ مجلس شورای اسلامی و قانون اصلاحی آن مصوب ۱۳۸۳/۰۲/۲۱ و آئین نامه اجرائی آن (تصویب نامه شماره ۲۲۶۸۶/ت ۳۳۷۵۰ هـ مورخ ۱۳۸۵/۰۳/۰۶ هیأت محترم وزیران)

توضیح: به استناد قانون مذکور چنانچه مجموع سنوات ارفاقی (براساس جدول زیر) و سابقه خدمت کارمند جانباز به ۳۰ سال برسد فارغ از شرط سنی و پس از اخذ تأییدیه از صندوق بازنشستگی کشوری می تواند بازنشسته شود. در صورتیکه کارمند جانباز در زمان تأیید صندوق بازنشستگی کشوری کمتر از ۵۰ سال سن داشته باشد آخرین حقوق و مزایای مشمول برداشت کسور بازنشستگی وی مبنای محاسبه حقوق بازنشستگی قرار می گیرد در غیر اینصورت یعنی داشتن ۵۰ سال سن و بیشتر، میانگین دو سال آخر حقوق و مزایای مشمول برداشت کسور بازنشستگی کارمند مبنای محاسبه حقوق بازنشستگی قرار می گیرد. میزان سنوات ارفاقی جانبازان مشمول قانون فوق متناسب با درصد جانبازی تعیین می گردد که بر این اساس حداکثر سنوات ارفاقی که می توان به جانبازان اعطاء نمود مطابق جدول زیر می باشد:

درصد جانبازی	سنوات ارفاقی
۲۰ درصد	۳ سال
۲۵ درصد	۳ سال و ۹ ماه
۳۰ درصد	۴ سال و ۶ ماه
۳۵ درصد	۵ سال و ۳ ماه
۴۰ درصد	۶ سال
۴۵ درصد	۶ سال و ۸ ماه
۵۰ درصد	۷ سال و ۴ ماه
۵۵ درصد	۸ سال
۶۰ درصد	۸ سال و ۸ ماه
۶۵ درصد	۹ سال و ۴ ماه
۷۰ درصد (آستانه از کارافتادگی کامل)	۱۰ سال

دستگاه و واحد محل خدمت کارمند جانباز موظف است به منظور پذیرش سنوات ارفاقی تعیین شده توسط صندوق بازنشستگی کشوری نسبت به واریز کسور بازنشستگی (۲۲/۵ درصد) و همچنین حقوق مدت ارفاقی براساس آخرین حکم حقوقی زمان اشتغال جانباز به حساب ۰۱۰۷۷۷۷۷۷۷۰۰۶ صندوق مذکور اقدام نماید.

– از کارافتادگی عادی

تعریف از کارافتادگی: حالتی که کارمند دولت به دلیل بیماری با به سبب انجام وظیفه دچار حادثه گردیده و قادر به انجام وظیفه نباشد در صورت تأیید کمیسیون پزشکی دانشگاه و صندوق بازنشستگی کشوری از کار افتادگی کلی و دائمی شناخته می شود.

مستند و قانون مربوطه: ماده ۷۹ قانون استخدام کشوری

توضیح: هر گاه کارمند دولت به سبب حادثه (غیر ناشی از کار) از کار افتاده شود بر اساس سنوات خدمت و با ۳ سال خدمت ارفاقی و پس از تأیید صندوق بازنشستگی کشوری بازنشسته خواهد شد. در صورتی که سنوات خدمت مستخدم موضوع این ماده از پانزده سال کمتر باشد مدت خدمت او پانزده سال منظور خواهد گردید.

– از کار افتادگی در حین انجام وظیفه

مستند و قانون مربوطه: ماده ۸۰ قانون استخدام کشوری

توضیح: هر گاه کارمند دولت به سبب انجام وظیفه از کار افتاده شود تمام حقوق و مزایای آخر خدمت وی با رعایت افزایش دو گروه (حداکثر با احتساب گروه تشویقی) به عنوان حقوق بازنشستگی به وی پرداخت خواهد شد.

– بازنشستگی ناشی از فوت عادی کارمند

مستند و قانون مربوطه: ماده ۸۱ قانون استخدام کشوری

باستناد ماده ۸۱ قانون استخدام کشوری هر گاه مستخدم رسمی دولت فوت شود خواه به حد بازنشستگی رسیده یا نرسیده باشد از تاریخ فوت بازنشسته محسوب و یکروز بعد از تاریخ فوت برای وراث قانونی وی حقوق برقرار خواهد شد. در صورتی که سنوات خدمت مستخدم موضوع این ماده از پانزده سال کمتر باشد مدت خدمت او پانزده سال محسوب خواهد شد.

– بازنشستگی ناشی از فوت به سبب انجام وظیفه

مستند و قانون مربوطه: ماده ۸۳ قانون استخدام کشوری

به استناد ماده ۸۳ قانون استخدام کشوری هر گاه مستخدم رسمی به سبب انجام وظیفه و یا در حین مأموریت اداری فوت شود تمامی آخرین حقوق و مزایا و فوق العاده هایی که از بابت آن کسور بازنشستگی کسر گردیده است با رعایت افزایش دو گروه (حداکثر با احتساب گروه تشویقی) به عنوان حقوق وظیفه به وراث قانونی وی پرداخت خواهد شد.

– بازنشستگی قهری به استناد بند ط ماده ۹ قانون رسیدگی به تخلفات اداری

هیات های رسیدگی به تخلفات اداری می توانند مستخدم مرد متخلف را در صورت داشتن ۲۵ سال سابقه خدمت و مستخدم زن را با دارا بودن ۲۰ سال سابقه خدمت با تقلیل یک یا دو گروه بازنشسته نمایند.